

УДК 378.147:35.08

БОЙКО АЛЛА,

слухач магістратури спеціальності "Державна служба"

Донецького державного університету управління, головний спеціаліст відділу

організаційно-кадрової роботи Красноармійської райдержадміністрації Донецької області

ЧЕЧЕЛЬ АННА,

кандидат наук з державного управління, доцент, завідувач кафедри адміністративного менеджменту Донецького державного університету управління, м. Маріуполь

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ

У статті розкрито поняття дистанційної форми навчання як засобу підвищення кваліфікації державних службовців, визначено слабкі та сильні сторони розвитку дистанційної освіти, а також перспективні напрямки розвитку цієї форми в умовах системи державної служби. Перевагами дистанційного навчання автори вважають: можливість його віддаленого проходження, самостійність, персоніфікованість, застосування сучасних інформаційних технологій для організації взаємодії слухачів, розширений доступ до додаткової інформації, інтеграція учасників у бізнес-процеси, мобільність, висока кількість показників для оцінювання результатів.

Ключові слова: підготовка; перепідготовка; кваліфікація; дистанційна форма навчання.

Постановка проблеми. Ефективність державного управління значною мірою залежить від кадрів, фахово й світоглядно підготовлених до активної професійно-компетентної інноваційно-творчої роботи в нових умовах: демократії, економічної та політичної конкуренції, глобалізації. Тому необхідною умовою ефективного державного управління є його професіоналізація. Важливим інститутом професіоналізації державного управління є система підвищення кваліфікації державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування, інтелектуального й інституційного зміцнення фахової спроможності у галузі державного управління [1].

Аналіз останніх досліджень та публікацій з проблеми. Дослідження проблеми дистанційної освіти знайшло своє відображення у працях багатьох науковців. Зокрема, впровадження дистанційних освітніх технологій у підготовку студентів гуманітарних, військово-технічних та інженерних спеціальностей вивчали Н.В.Жевакіна, В.Є.Лукін, В.М.Олексенко. Досвід здійснення навчального процесу дистанційно у зарубіжній вищій школі розглядали О.В.Овчарук та Б.І.Шуневич. Питання застосування технологій дистанційної освіти у підвищенні кваліфікації державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування висвітлені у дослідженнях С.М.Верби, С.Г.Білорусова, В.Карпука та ін.

Мета статі: розкрити поняття дистанційної форми навчання, як засобу підвищення кваліфікації державних службовців, визначити слабкі та сильні сторони розвитку дистанційної освіти, а також перспективні напрямки розвитку цієї форми в умовах системи державної служби.

Виклад основного матеріалу. Підвищення кваліфікації державних службовців і посадових осіб місцево-

го самоврядування прийнято визначати як навчання з метою оновлення та набуття умінь, знань, навичок і здатності виконувати завдання та обов'язки, необхідні для провадження професійної діяльності на державній службі та на службі в органах місцевого самоврядування.

Таке навчання є безперервним процесом і розподіляється за видами: навчання за професійними програмами підвищення кваліфікації; тематичні постійно діючі семінари; спеціалізовані короткострокові навчальні курси; тематичні короткострокові семінари, зокрема тренінги; стажування в органах, на які поширюється дія Законів України "Про державну службу" та "Про службу в органах місцевого самоврядування", а також за кордоном; самостійне навчання (самоосвіта), зокрема щорічний Всеукраїнський конкурс "Кращий державний службовець" (для державних службовців).

Підвищення кваліфікації за професійними програмами здійснюється протягом першого року роботи для вперше прийнятих на державну службу чи службу в органах місцевого самоврядування або обраних та призначених на відповідні посади, а також у разі потреби перед або за результатами чергової атестації, але не рідше, ніж один раз на п'ять років [1].

У зв'язку з недостатнім фінансуванням витрат на відрядження, все складніше планувати роботу з питань підвищення кваліфікації. Так, наприклад, у Красноармійській райдержадміністрації Донецької області у 2013 році планувалось проходження навчання за професійними програмами 5 державними службовцями, що не підвищували кваліфікацію протягом 5 років та 2 державними службовцями, вперше прийнятими на державну службу. Крім того, протягом року проводиться навчання за програмами тематичних постійно дію-

чих семінарів, тренінгів. Для фінансування витрат на відрядження у бюджетному запиті на 2012 рік було заплановано кошти у сумі 58160.00 гривень. Фактично надійшли кошти у сумі 10300.00 гривень, що складає 17% від необхідної суми [2]. Таким чином, виконати план підвищення кваліфікації не є можливим.

Для вирішення цієї проблеми варто шукати інші форми навчання, які б дозволили мінімізувати витрати на відрядження і державні службовці мали змогу підвищувати кваліфікацію без відриву від виробництва. Нетрадиційні форми та методи освіти, які забезпечують оперативність отримання нових знань при мінімальних затратах часових та фінансових ресурсів, все активніше завойовують світ. Серед них і дистанційна освіта. Так, у США за програмами дистанційної освіти сьогодні навчається близько 1 млн студентів; 32% американців віддають перевагу Інтернету замість стаціонарного та заочного навчання, а 39% взагалі вважають, що Інтернет зробить аудиторії непотрібними [3].

У такій популярності дистанційної освіти немає нічого дивного, адже вона має яскраво виражений позитивний вплив на слухача, підвищує його творчий та інтелектуальний потенціал за рахунок самоорганізації, прагнення до знань, використання сучасних інформаційних та телекомунікаційних технологій, вміння самостійно приймати відповідальні рішення [4].

Дистанційне навчання приваблює людей різних вікових груп, надає можливість навчання більшій кількості людей, підвищує інтерес до навчання, дозволяє вчитися тоді, коли це необхідно, внаслідок чого зростає продуктивність навчання, процес навчання стає більш творчим та індивідуальним, відкриває нові можливості для творчого самовираження того, хто навчається.

Дистанційне навчання (ДН) - тип навчання, заснований на освітній взаємодії віддалених один від одного педагогів та учнів, що реалізується за допомогою телекомунікаційних технологій і ресурсів мережі Інтернет. Для дистанційного навчання характерні всі притаманні навчальному процесу компоненти системи навчання: зміст, цілі, зміст, організаційні форми, засоби навчання, система контролю та оцінки результатів.

В основу дистанційної освіти покладена певна модель передачі знань, де джерелами знань є інформаційні ресурси мережі, як спеціальним чином підготовлені, так і вже існуючі в базовій телекомунікаційному середовищі, наприклад: бази даних, інформаційні системи тощо. Телекомунікації також забезпечують доставку учасникам процесу досліджуваного матеріалу або їх роботу з навчальним матеріалом, розміщеним на сервері, інтерактивна взаємодія викладача й учня в процесі навчання надають учням можливість самостійної роботи з інформаційними джерелами мережі, можливість працювати в групі, а також оцінку знань і умінь, отриманих в ході навчання. Дистанційна освіта забезпечує ефективний оперативний зворотний зв'язок, закладений в самому навчальному матеріалі, та безпосередній систематичний зворотний зв'язок з викладачем по мережі, а також можливість спілкування в мережі з колегами.

Характерними рисами дистанційної освіти є:

1. Гнучкість: слухачі не відвідують регулярних занять у вигляді лекцій і семінарів, а працюють у зручний для себе час в зручному місці і в зручному темпі, що є великою перевагою для тих, хто не може або не хоче змінювати свій звичайний спосіб життя. Кожен може вчитися стільки, скільки йому особисто необхідно для освоєння курсу (предмета, дисципліни) і отримання необхідних заліків з вибраних курсів (модулів).

2. Модульність: в основу дистанційної освіти покладено модульний принцип. Кожен окремих курс створює цілісне уявлення про певну галузь знань. Це дозволяє з незалежних курсів-модулів формувати навчальну програму, що відповідає індивідуальним або груповим потребам.

3. Економічна ефективність: середня оцінка світових освітніх систем показує, що дистанційна освіта обходиться на 50% дешевше традиційних форм освіти. Досвід вітчизняних недержавних центрів ДО показує, що їх витрати складають приблизно 60% витрат на підготовку фахівців за денною формою. Відносно низька собівартість навчання забезпечується за рахунок використання більш концентрованого уявлення й уніфікації змісту, орієнтованості технологій на більшу кількість учнів, а також за рахунок більш ефективного використання існуючих навчальних площ та технічних засобів, наприклад, у вихідні дні.

5. Нова роль викладача: на нього покладаються такі функції, як координування навчального процесу, коректування курсу, що викладається, консультування при складанні індивідуального навчального плану, керівництво навчальними проектами тощо. Він керує навчальними групами взаємопідтримки, допомагає слухачам (студентам) у їх професійному розвитку. Асинхронна, як правило, взаємодія слухача й викладача передбачає обмін повідомленнями шляхом їх взаємної посилки за адресами кореспондентів. Це дозволяє аналізувати інформацію, що надходить, і відповідати на неї у зручний для кореспондентів час.

6. Спеціалізовані форми контролю: у якості форм контролю використовуються дистанційно організовані іспити, співбесіди, практичні, курсові й проектні роботи, екстернат, комп'ютерні інтелектуальні тестувальні системи.

7. Використання спеціалізованих технологій: технологія дистанційної освіти - це сукупність методів, форм і засобів взаємодії в процесі самостійного, але контрольованого освоєння певного масиву знань об'єктом навчання. Технологія будується на фундаменті певного змісту і має відповідати формам його подання.

Успішність і якість дистанційної освіти, в загальному вигляді, залежать від ефективної організації та якості використовуваних матеріалів, а також від керівництва процесом, майстерності педагогів, що беруть участь у цьому процесі. Дистанційна освіта передбачає ретельне й детальне планування діяльності слухача, чітку постановку завдань і цілей навчання, організацію доставки необхідних навчальних матеріалів.

Принциповою відмінністю дистанційної освіти від традиційних видів є те, що в її основі лежить вчення, тобто самостійна пізнавальна діяльність слухача. Тому необхідна гнучка система організації дистанційної освіти, що дозволяє здобувати знання там і тоді, де й коли це зручно слухачеві. Важливо, щоб слухач не тільки опанував певну суму знань, а й навчився самостійно їх здобувати, працювати з інформацією, засвоїв способи пізнавальної діяльності, які в подальшому міг би застосовувати в умовах безперервної самоосвіти.

Самостійне набуття знань не повинно бути пасивним, навпаки, слухач від самого початку має бути залучений в активну пізнавальну діяльність, не обмежуватися лише теоретичним завоюванням матеріалу, але чітко бачити, як його можна застосовувати для вирішення різноманітних проблем у своїй практичній діяльності. В ході такого навчання слухачі повинні вміти (навчитися) набувати й застосовувати знання, шукати й знаходити

потрібні для них засоби навчання та джерела інформації, вміти працювати з цією інформацією.

Дистанційна освіта, індивідуалізована за своєю суттю, не повинна, разом з тим, виключати можливості комунікації не тільки з викладачем, але й з іншими партнерами, співпраці в процесі різного роду пізнавальної і творчої діяльності. Проблеми соціалізації досить актуальні при організації дистанційної освіти, адже однією з умов успішності навчання є включення учня в колективну пізнавальну діяльність, дефіцит якої впливає з самого феномена дистанційної освіти.

Система контролю за засвоєнням знань і способами пізнавальної діяльності, здатністю, вмінням застосовувати отримані знання на практиці, в різних проблемних ситуаціях повинна будуватися як на основі оперативного зворотного зв'язку (закладеного в текст навчального матеріалу, а також в організацію звернення до викладача або консультанту курсу), так і відстроченого контролю (наприклад, при підсумковому тестуванні).

Таким чином, процес дистанційної освіти можна характеризувати як:

- гнучке поєднання самостійної пізнавальної діяльності слухачів з різними джерелами інформації, навчальними матеріалами спеціально розробленими з даного курсу;

- оперативну та систематичну взаємодію з провідним викладачем курсу, консультантами-координаторами;

- групову роботу за типом навчання в співпраці з учасниками даного курсу, використовуючи все різноманіття проблемних, дослідницьких, пошукових методів у ході роботи над відповідними модулями курсу;

- здатність передбачати спільні телекомунікаційні проекти учасників курсу із зарубіжними партнерами (міжнародні проекти), організовуючи обговорення, презентації груп та індивідуальні презентації проміжних і підсумкових результатів в ході електронних телеконференцій, обмін думками, інформацією з учасниками курсів, а також з будь-якими іншими партнерами.

Переваги дистанційної форми навчання очевидні:

Можливість дистанційного навчання № 1 - віддалене проходження навчання. Однією з головних можливостей дистанційного навчання і його основною перевагою, є можливість віддаленого проходження навчання. Завдяки можливості віддаленого доступу до навчання, можливість пройти якісне навчання отримують особи, які раніше такої можливості не мали: особи з обмеженими можливостями; особи, в місці проживання яких відсутні якісні навчальні заклади; особи, які постійно перебувають у відрядженнях.

Можливість дистанційного навчання № 2 - самостійне навчання. Можливість проходити навчання самостійно (поряд з можливістю віддаленого навчання) також є ключовою можливістю дистанційного навчання. Дистанційне навчання сьогодні в першу чергу орієнтоване на організацію корпоративного навчання. При проходженні дистанційного навчання більшість слухачів повинні одночасно виконувати свої посадові обов'язки. В результаті для них важко скласти графік навчання для проходження ними традиційного очного навчання. Можливість проходити навчання, коли зручно, є ключовою для цієї категорії учнів.

Можливість дистанційного навчання № 3 - персоналізоване навчання. Дистанційне навчання дає ще одну унікальну можливість - забезпечення персоналізованого навчання. Слухач дистанційного навчання може сам визначити, коли, і в якому обсязі, йому слід прохо-

дити навчання. Але, що набагато важливіше, дистанційне навчання дозволяє адаптувати траєкторію навчання під кожного слухача. Можна надати можливість самому учню визначити, що йому потрібно вивчити. А можна зробити так, щоб дистанційне навчання саме адаптувалося під результати, які показує слухач дистанційного навчання, що практично неможливо зробити, коли проводиться традиційне очне навчання.

Можливість дистанційного навчання № 4 - віддалена взаємодія учасників навчання. При проведенні дистанційного навчання більшість його учасників віддалені один від одного. Проведення такого навчання вимагає наявності широкого набору можливостей, що дозволяють організувати взаємодію слухачів. До таких можливостей можна віднести: відеоконференції; аудіоконференції; чати; форуми; IP-телефонію тощо.

Можливість дистанційного навчання № 5 - широке використання інформаційних технологій. Дистанційне навчання тісно пов'язане з інформаційними технологіями, по суті, будучи в деякому сенсі їх частиною. З цієї причини більшість нових можливостей, що з'являються у сфері інформаційних технологій, швидко знаходять своє застосування в дистанційному навчанні в порівнянні з іншими формами навчання.

Можливість дистанційного навчання № 6 - широке використання Web 2.0. Основною тенденцією в світі інформаційних технологій є розвиток технологій Web 2.0. Соціальні мережі, вікіпедія, блоги, твіттер і т.і. все глибше входять у життя людей і знаходять все більше застосування. Дистанційне навчання не обійшло стороною ці віяння і запропонувало широкий набір можливостей, які можуть бути використані при проведенні навчання.

Можливість дистанційного навчання № 7 - розширений доступ до додаткової інформації. Дистанційне навчання більшість слухачів проходять самостійно. Безумовно, в рамках дистанційного навчання слухачам надається методична підтримка, у тому числі вони можуть on-line спілкуватися з викладачем. Однак, слухачі часто стикаються з необхідністю отримання додаткової інформації. На відміну від інших форм, дистанційне навчання дає слухачеві доступ до великої кількості додаткового матеріалу, яким він може скористатися безпосередньо під час навчання.

Можливість дистанційного навчання № 8 - широка інтеграція в бізнес-процеси. Дистанційне навчання значно дешевше за інші форми навчання. А після того, як здійснені інвестиції в розробку навчального контенту, воно дуже дешеве. Тому дистанційне навчання легко прив'язати до всіх бізнес-процесів. Велика кількість стандартів, пов'язаних з управлінням підприємством, передбачає широке впровадження дистанційного навчання в рамках побудови бізнес-процесів.

Можливість дистанційного навчання № 9 - мобільний доступ до навчання. Сьогодні люди користуються величезною кількістю різноманітних гаджетів (мобільних пристроїв). В тому числі стільниковими телефонами; смартфонами; комунікаторами; web-планшетами і т.і. Використання мобільних пристроїв дозволяє надати слухачам доступ до навчання практично з будь-якого місця. Розширення використання мобільних пристроїв при проведенні дистанційного навчання призвело до появи нового терміна - *m-Learning*.

Можливість дистанційного навчання № 10 - надання великого діапазону показників результатів навчання. Важливим аспектом ДН є інформація про отримані слухачами в результаті навчання знання й на-

буті навички та вміння. ДН дозволяє отримати значно більше інформації про результати навчання в порівнянні з традиційним очним навчанням. Наприклад, при проведенні традиційного очного навчання, важко отримати дані, скільки часу слухач витрачає на вирішення тієї чи іншої задачі, скільки невдалих спроб він робить, які саме питання викликали утруднення. Крім того, є показники, отримати які при проведенні очного навчання вкрай важко (визначити кількість часу, необхідного слухачеві, щоб зрозуміти, що він вирішує завдання неправильно).

Впровадження системи дистанційного навчання вимагає комплексного підходу і є багатоплановою проблемою. При організації ДН можна виділити наступні основні аспекти: технічний, технологічний, методичний, адміністративний, кадровий.

Технічний аспект пов'язаний з повсюдним поширенням персональних комп'ютерів та розвитком мережі Інтернет.

Застосування комп'ютерних технологій в дистанційному навчанні зробило можливим: використання *Rich-media* (відео, аудіо, анімації, взаємодії з користувачем) у навчальному процесі, додаткові можливості тестування і обробки результатів, контроль за процесом навчання.

На початкових етапах розвитку індустрії комп'ютерного навчання створювані навчальні програми мали ряд недоліків:

- обмежений спосіб доставки знань - як правило, тільки на CD або дискети;

- відсутність єдиних форматів, прив'язка до конкретних платформ (так, у 1980-ті і на початку 1990-х років при створенні навчальних матеріалів була дуже популярна програма Hyper Card, що працювала тільки на комп'ютерах Macintosh);

- відсутність стандартів обміну навчальним контентом між його виробниками і споживачами, а також стандартів доставки електронних матеріалів кінцевим споживачам (учням).

Розвиток мережі Інтернет дозволив подолати описані вище проблеми й вивести дистанційне навчання на новий рівень. Інтернет дозволив: знизити вартість доставки знань; уніфікувати корпоративні мережеві стандарти; створити технологічні рішення, що працюють на різних комп'ютерних платформах, відкриті стандарти підготовки навчальних матеріалів, а також розширити ринок: будь-яка людина, що має вихід в Інтернет, може проходити навчання, незалежно від того, де знаходиться постачальник електронного навчання. ДН дозволяє використовувати різноманітні форми подачі навчальних матеріалів: друківані матеріали; відео- та комп'ютерні фільми, відеокасети, відеоконференції; аудіо - записані аудіоматеріали, аудіоконференції; комп'ютерні дані.

Недоліки дистанційного навчання в порівнянні з класичним способом:

1. Відсутність живого контакту між викладачем і учнем.

2. Відсутність живого спілкування між учнями.

3. Висока трудомісткість на першому етапі створення курсів дистанційного навчання.

4. Учні повинні мати обов'язковий доступ до технічних засобів навчання (як мінімум - комп'ютер, електронна пошта та доступ в Інтернет).

5. Неможливість 100% контролю знань учнів і процесу навчання.

Традиційне спілкування "обличчям до обличчя" досить сильно відрізняється від спілкування, опосередкованого сучасними інформаційними й комунікаційними технологіями. До числа основних обмежень в системі дистанційного навчання належать: відсутність невербальних компонентів комунікації; незвична форма спілкування й швидкість обміну повідомленнями; емоційна об'єднаність контактів і деякі інші особливості.

Опосередковане інформаційно-освітнім середовищем спілкування справляє часто негативний вплив на результати навчання в дистанційному режимі.

Ще однією проблемою дистанційного навчання є збільшення часу між питанням і відповіддю в процесі організації діалогу, а також обмеженням коштів його організації. Учасники спілкування обмежені тільки вербальними засобами, вони позбавлені можливості використовувати інші засоби комунікації (жести, міміку, інтонацію) й тому змушені вдаватися до графічних символів ("смайлики", розділові знаки, виділення прописними літерами, умовні позначки, наприклад, :-)) тощо). Однак слід зауважити, що у спілкуванні в процесі дистанційного навчання є і позитивна сторона: відтермінованість відповіді дає можливість обміркувати репліку, впоратися з емоціями, відредагувати стиль тощо, а відсутність візуального контакту дає можливість приховати невдоволення і тим самим дати можливість співрозмовникові приховати невпевненість у своїх силах, відповісти на питання або виконати завдання до кінця.

Висновки

Таким чином, слід зауважити, що для організації ефективної взаємодії в середовищі дистанційного навчання будь-якому члену віртуального колективу треба вміти: користуватися засобами інформаційно-комп'ютерних технологій; спілкуватися у віртуальному середовищі; знаходити й обробляти інформацію; будувати ефективні взаємини в колективі, що передбачає в умовах відсутності візуального контакту сформованість умінь; входити в колектив, представлятися і демонструвати найкращі свої якості, користуючись тільки вербальними засобами; демонструвати зацікавленість у інших членах колективу; швидко з'ясувати стиль роботи інших членів команди й відповідно коригувати свій власний; залагоджувати розбіжності і конфліктні ситуації; продуктивно брати участь у вирішенні проблем.

В Україні ринок освітніх послуг сьогодні не надто широко представляє послугу дистанційного навчання. Причинами цього є: недостатній рівень комп'ютеризації периферії та комп'ютерної грамотності значної частини населення; відсутність Інтернету в багатьох населених пунктах та його недоступність для багатьох громадян у зв'язку із відносно високою вартістю послуг провайдера; наявність стереотипів щодо якості заочних форм навчання тощо. Проблемними залишаються питання теоретико-методичного забезпечення дистанційного навчання, фінансово-економічного підґрунтя його реалізації, уніфікованих програмних ресурсів тощо. Вирішення цих проблем сприяло б швидшому входженню України у світову освітню спільноту, зміцнило б її імідж на міжнародному рівні, дало б змогу залучати інвестиції у сферу освіти з-за кордону, тому актуальність досліджуваної теми є очевидною.

Подальші розробки повинні здійснюватись на основі глибокого системного аналізу зарубіжного досвіду

використання інформаційно-комунікаційних технологій, зокрема дистанційного навчання у підвищенні кваліфікації, з метою вдосконалення професіоналізму управлінських кадрів. Потрібно вдосконалювати теоретико-методичне забезпечення дистанційного навчання у підвищенні кваліфікації управлінських кадрів, фінансово-економічне підґрунтя його реалізації, уніфіковані програмні ресурси тощо. Вирішення цих проблем сприяло б швидшому входженню України у світову освітню спільноту, зміцнило б імідж управлінця на міжнародному рівні, дало б змогу залучати інвестиції у систему підвищення кваліфікації з-за кордону.

Підвищення кваліфікації за дистанційною формою навчання, як і безперервна освіта в цілому, постають перед нами як перспективний і специфічний напрямок у сфері професійної підготовки та підвищення кваліфікації державних службовців України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про затвердження Положення про систему підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних

службовців і посадових осіб місцевого самоврядування [Електронний ресурс] : Постанова Кабінету Міністрів України від 7 травня 2010 р. № 564. - Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/564-2010-%D0%BF>.

2. Інформація щодо обсягу видатків на утримання по Красноармійській райдержадміністрації на 2013 рік (дані отримані автором статті під час проходження переддипломної практики).

3. Антропова Т. Дистанционное образование: взвесим "за" и "против" [Електронний ресурс] / Т. Антропова. - Режим доступу : http://www.job-today.ru/nnovgorod/issue/s34_05_8.htm.

4. Варзар Т. М. Дистанційна освіта в сучасній освітній діяльності [Електронний ресурс] / Т. М. Варзар. - Режим доступу : <http://rius.kiev.ua/institute.html>.

5. Организация дистанционного обучения с помощью современных информационно-компьютерных технологий : [практ. пособие] / [сост. С. В. Шабородин]. - Донецк: Донецкий областной центр переподготовки и повышения квалификации работников органов государственной власти, органов местного самоуправления, государственных предприятий, учреждений и организаций, 2013. - 44 с.

Бойко Алла,

слушатель магистратуры специальности "Государственная служба"

Донецкого государственного университета управления, главный специалист

отдела организационно-кадровой работы Красноармейской райгосадминистрации Донецкой области

Чечель Анна,

кандидат наук по государственному управлению, доцент, заведующая кафедрой

административного менеджмента Донецкого государственного университета управления

ДИСТАНЦИОННОЕ ОБУЧЕНИЕ В СИСТЕМЕ ПОВЫШЕНИЯ КВАЛИФИКАЦИИ ГОСУДАРСТВЕННЫХ СЛУЖАЩИХ

В статье раскрыто понятие дистанционной формы обучения как средства повышения квалификации государственных служащих, определены слабые и сильные стороны развития дистанционного образования, а также перспективные направления развития этой формы в системе государственной службы. Преимуществами дистанционного обучения авторы считают возможность его удаленного прохождения, самостоятельность, персонализацию, применение современных информационных технологий для организации взаимодействия слушателей, расширенный доступ к дополнительной информации, интеграция участников в бизнес-процессы, мобильность, высокое количество показателей для оценки результатов.

Ключевые слова: подготовка; переподготовка; квалификация; дистанционная форма обучения.

Boyko Alla,

Listener of Magistracy of specialty "Civil Service",

chief specialist in the Human Resources Department in Krasnoarmeysk

District State Administration in the Donetsk region

Chechel Anna,

PhD in Public Administration, Associate Professor,

Head of the Administrative Management Department, Donetsk State University of Management

DISTANCE LEARNING IN THE TRAINING OF STATE OFFICIALS

The article deals with the concept of distance learning as a means of training state officials. The paper identifies weaknesses and strengths of the development of distance learning, as well as prospects for development of this form of the public service. The authors highlight the advantages of distance learning, such as the possibility of a remote pass, independence, personalization, application of modern information technology for the organization of student interaction, improved access to the additional information, the integration of the participants in business processes, mobility, and a vast number of indicators to assess the results.

Keywords: training; retraining; qualification; distance learning.

© Бойко Алла, Чечель Анна

Надійшла до редакції 14.04.2015